



עת"א 62545/03/16 - חאתם נסאר נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 62545-03-16 נסאר נ' שרות בתי הסוהר 17 אפריל 2016

לפני כב' השופט בני שגיא

העותר	חאתם נסאר
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר - עו"ד יוסי שילוח

ב"כ המשיבים - עו"ד מירי ביטון-הראל (פמ"מ)

העותר התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עתירה המופנית כנגד החלטת נציב שרות בתי הסוהר להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות, אותם צריך היה העותר לרצות החל מיום 28.7.15.

שתי טענות מרכזיות ביסוד העתירה:

הראשונה - טענה לפיה עקב נסיבות אישיות מורכבות הקשורות לביטול אירוסיו של העותר, נקלע הוא למצב נפשי מדוכדך ולדיכאון, שהתבטא בחוסר יכולת לתפקד באופן סדיר, ומכאן היעדרותו, לאורך תקופה לא מבוטלת מעבודות השרות.



השנייה - טענה לפיה עקב מצבו הרפואי נתקל העותר בקושי אובייקטיבי לבצע את עבודות השרות. הוסבר כי מדובר במי שעבר בחודש יוני 2013 תאונת דרכים קשה, ועל כן התקשה הוא כאמור, לבצע את עבודות השרות.

שמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בתגובת השב"ס והחלטתי לדחות את העתירה.

המסכת העולה מתוך המסמכים היא מסכת של תחנונים, במסגרתה פעם אחר פעם מבקשים נציגי הרשות מהעותר לבצע את המוטל עליו בהתאם לגזר הדין. לא ניתן לקבל התנהלות מעין זו, ונראה כי החלטת הנציב התקבלה לאחר שהוגדשה הסאה. כך ניתן ללמוד משיחת הבירור שנערכה עם העותר ביום 13.10.15, כך ניתן ללמוד משיחת הבירור שנערכה עם העותר מיום 20.8.15, כך משיחת הבירור שנערכה ביום 29.12.15, וכך מזו שנערכה ביום 10.1.16.

פעם אחר פעם נעדר העותר ממקום העבודה ולתקופות לא מבוטלות, פעם אחר פעם מתקיימת שיחת בירור, העותר מבטיח את שהוא מבטיח, אך הדברים חוזרים על עצמם.

שתי הטענות המרכזיות שעלו בעתירה כלל לא עלו בדברי העותר בכל אותן שיחות בירור שנערכו לו. עיון בפרוטוקולים של אותן שיחות, מלמד כי העותר העלה טענות בדבר קושי לעבוד עם מוגבלים, בדבר חוסר התאמה למקום מסוים, וטענות אחרות, אשר אינן בין לבין טענת המצב הנפשי המורכב וטענת המצב הרפואי הקשה, דבר וחצי דבר.

יתרה מכך, העותר אף לא התייצב לשימוע חרף העובדה כי זומן כדיון.

אם בכל זאת הטרידה אותי טענה אחת, הרי זו מסתכמת בעובדה כי הממונה על עבודות שרות התיר לעותר להמשיך לעבוד חרף העובדה כי לא התייצב לשימוע, וההחלטה על ההפסקה המנהלית ניתנה לאחר פרק זמן מסוים, במסגרתו המשיך העותר לבצע באופן חלקי את עבודות השרות.

שקלתי האם יש בנתון זה כדי להצדיק מתן החלטה בדבר שימוע נוסף, אלא שעיון בכלל הנתונים מלמד כי גם לאחר השימוע, ובמסגרת אותה הזדמנות "של הדקה ה-90" המשיך העותר להעדר מעבודות השרות, כך שמהיבט הזה, מדובר בהתנהלות שחזרה על עצמה.

בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי ריצוי מאסר בעבודות שרות אינו בגדר "תכנית כבקשתך", וסבורני כי התנהלות הממונה הייתה מאוזנת, מתונה ואיפשרה לעותר די הזדמנויות על-מנת לרצות את עונשו.

משהעותר דחה הזדמנויות אלה בשתי ידי, אין מנוס אלא לקבוע כי לא נפל פגם בהחלטת הנציב, ועל כן אני דוחה את העתירה.



העותר יתייצב לריצוי עונשו בבית מעצר "ניצן" ביום 1.5.16 שעה 08:30.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ו, 17/04/2016 במעמד הנוכחים.

בני שגיא , שופט

הוקלדעלידיכנרתגולן